

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120281257
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:6120281257.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Zuzany Slušnej v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému A. B., narodenému dňa XX.XX.XXXX, bytom C. D. C. E., F. XXX/XX, o zaplatenie 23 060,46 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 1. júla 2022, č. k. 4Csp/40/2020-148 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a vo výroku III. **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 21 236,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 16.09.2017 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.), žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 84 % (výrok III.).

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie mal preukázané, že dňa 16.05.2016 uzavreli právny predchodca žalobcu E. G. H., I. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „B.“ reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý bezúčelový spotrebný úver vo výške 25 000,- eur s lehotou splatnosti 96 mesiacov pri fixnej úrokovej sadzbe 9,9 % p.a. bez zľavy z voliteľnej služby, 7,9 % p.a. so zľavou z voliteľnej služby. Čerpanie úveru bolo dohodnuté jednorazovo dňa 16.05.2016, pri celkovom počte splátok 95, pričom prvá anuitná splátka bola zročná 20.06.2016 a posledná 20.04.2024. Mesačná anuitná splátka vrátane poistného bola vo výške 375,37 eur, z toho mesačná splátka poistného 20,25 eur. Mesačná anuitná splátka vrátane poistného bez zľavy z voliteľnej služby bola vo výške 401,32 eur, z toho mesačná splátka poistného 20,25 eur. Úverová zmluva trvala do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa zmluvy, pričom úver mal byť čerpaný na účte v zmluve uvedenom. Voliteľná služba „Odmena - zľava z úrokovej sadzby“ predstavovala benefit pre dlžníka vo forme zľavy z úrokovej sadzby uvedenej v zmluve na celú dobu splatnosti úveru, za to, že úver nebude predčasne splatený alebo čiastočne splatený formou mimoriadnej splátky zo strany dlžníka počas dohodnutej doby. Poskytnutý benefit zaniká v prípade vykonania predčasnej splátky alebo vzniku omeškania so splácaním s 2 a viac po sebe nasledujúcich anuitných splátok, resp. iných záväzkov z úverovej zmluvy. Článok 3 úverovej zmluvy obsahoval predpoklady pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá bola v prípade poskytnutia zľavy z úrokovej sadzby 8,22 % ročne, pri celkových uvádzaných nákladoch dlžníka 8 736,40 eur a priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov 9,59 % ročne. Celková čiastka, ktorú

musí dlžník zaplatiť bola vypočítaná v sume 33 736,40 eur. Bez poskytnutia zľavy z úrokovej sadzby by bola ročná percentuálna miera nákladov 10,40 %, celkové náklady dlžníka 11 201,65 eur a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 36 201,65 eur. Podľa článku 5 bod b) úverovej zmluvy bola banka oprávnená vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v súlade s Obchodnými podmienkami, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok, alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než tri mesiace a bol na jej zaplatenie písomne vyzvaný. Článok 7 obsahoval ďalšie poplatky platné ku dňu uzavretia úverovej zmluvy. Uzavretiu zmluvy predchádzalo poskytnutie štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere žalovanej, ktoré obsahovali rovnaké parametre, ako samotná úverová zmluva.

3. Pôvodný veriteľ (E., I.) 3. upomienkou - Pokus o zmier zo dňa 03.07.2017 (č.l. 29), vyzval žalovaného v omeškaní na zaplatenie pohľadávky banky, v tom čase vo výške 1 155,49 eur (šlo o viac ako tri splátky). Zároveň upozornil žalovaného, že v prípade, ak okamžite nezaplatí dlžnú sumu, bude banka požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti, dohodnutým v zmluve o úvere. Zároveň banka upozornila na svoje právo odstúpiť od zmluvy o úvere. Táto upomienka bola žalovanému preukázateľne zaslaná dňa 03.07.2017, o čom svedčí predložený poštový podací hárok. V konaní nebol produkovaný dôkaz preukazujúci, že by žalovaný reagoval na túto výzvu a tak banka následne listom z 08.08.2017 vyzvala žalovaného na predčasné splatenie úveru s príslušenstvom, v tom období vo výške 23 952,91 eur, z toho istina vo výške 23 060,46 eur, úroky vo výške 791,20 eur a bankové poplatky vo výške 101,25 eur, na účet uvedený vo výzve na predčasné splatenie úveru. Do dispozičnej sféry žalovaného sa táto výzva dostala podľa fotokópie neprevzatej zásielky určenej do vlastných rúk dňa 14.08.2017, kedy bola uložená na pošte. Dňa 08.09.2017 bola zásielka vrátená odosielateľovi ako neprevzatá v odbernej lehote.

4. Ak žalovaný k 03.07.2017 meškal so sumou 1 155,49 eur, z čoho 64,75 eur boli bankové poplatky a 2,45 eur boli úroky z omeškania, je zrejmé, že bol v omeškaní so splátkami zročnými za apríl, máj a jún 2017. Keď banka zosplatnila dlh listom z 08.08.2017, zosplatnila ho podľa presvedčenia súdu prvej inštancie platne, pre omeškanie so splátkou zročnou k 20.04.2017, čím dodržala platné ustanovenie § 53 ods. 9 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (OZ). K postúpeniu splatnej pohľadávky banky došlo až v roku 2019, kedy sa na základe zmluvy o postúpení pohľadávky súčasný žalobca stal podľa § 524 a nasl. OZ novým veriteľom pohľadávky banky vo vzťahu k žalovanému. O tejto skutočnosti svedčí Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 19.11.2019, uzatvorená medzi E. G. H., I. ako postupcom a obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave ako postupníkom spolu s jej prílohou identifikujúcou úver poskytnutý žalovanému. Pri postúpení pohľadávky banky bol dodržaný § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Postúpenie pohľadávky postupca žalovanému preukázateľne riadne oznamoval listom zo dňa 27.11.2019, o čom svedčí aj poštový podací hárok z rovnakého dňa.

5. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný nárok nachádza právnu oporu v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj ZSpÚ) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy t.j. 16.05.2016, ktorý predstavuje základný právny rámec pre úpravu spotrebiteľskej úverovej zmluvy. V rade prvom sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou platnosti postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa žalovanej pohľadávky /E. I./ na žalobcu z hľadiska § 92 ods. 8 zákona o bankách. Bolo preukázané, že banka pred postúpením pohľadávky na žalobcu /Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 11.09.2019/, žalovaného ako dlžníka riadne písomne vyzývala na splnenie dlhu, a to najmä Výzvou zo dňa 08.08.2017, ktorá bola doručená žalovanému v súlade s čl. VII. bod 1. Všeobecných obchodných podmienok. Zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní s plnením svojho dlhu banke o viac ako 90 dní. Žalobca tak bol vecne legitimovaný na podanie žaloby vo vzťahu k pohľadávke vyplývajúcej zo žalovanej Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, keďže túto platne nadobudol postúpením od pôvodného veriteľa, v súlade s § 524 ods. 1, 2 OZ v spojení s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách.

6. Následne súd prvej inštancie preskúmal splnenie zákonom stanovených náležitostí Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „B.“ uzavretej dňa 16.05.2016. Vychádzajúc z dohodnutých parametrov spotrebiteľského súd zistil, že zmluva neobsahuje správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 1 písm. j/ ZoSpÚ), ktorou je súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. h/ ZoSpÚ), pričom celkové náklady spotrebiteľa musia zahŕňať aj súvisiace poistné (§ 2 písm. g/ ZoSpÚ). To však v prejednávanej veci započítané zjavne nebolo. Z údajov uvedených v zmluve vyplýva, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ v skutočnosti zaplatiť, ako aj skutočné celkové náklady spotrebiteľa, sú v skutočnosti podstatne vyššie, než uvádza zmluva, v prípade poskytnutia úveru so zľavou z

úrokovej sadzby predstavovala mesačná splátka úveru vrátane poistenia čiastku 375,37 eur (355,12 eur + 20,25 eur poistné), čo pri 95 dohodnutých splátkach predstavuje celkovú čiastku ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 35 660,15 eur. Zmluva však uvádza len sumu 33 736,40 eur. Celkové náklady dlžníka tak sú 10 660,15 eur a nie 8 736,40 eur ako uvádza zmluva. V prípade neposkytnutia zľavy z úrokovej sadzby by predstavovala mesačná splátka úveru vrátane poistenia čiastku 401,32 eur, čo pri 95 dohodnutých splátkach predstavuje celkovú čiastku ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 38 125,40 eur. Zmluva však uvádza len 36 201,65 eur. Celkové náklady dlžníka tak sú 13 125,40 eur a nie 11 201,65 eur ako uvádza zmluva. Tieto vady zmluvy sú v rozpore s § 9 ods. 1 písm. j/ ZoSpÚ a zakladajú dôvod, aby poskytnutý úver bol považovaný za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSpÚ.

7. V konaní bolo preukázané, že žalovaný si požičal sumu 25 000,- eur a veriteľovi doposiaľ zaplatil celkom sumu 3 763,20 eur, čo vyplýva z predloženého bankového výpisu z úverového účtu (č.I. 28). Vzhľadom ku konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bolo povinnosťou žalovaného vrátiť len požičanú sumu 25 000,- eur, t.j. istinu poskytnutého úveru, čiže mu zostáva uhradiť ešte čiastku 21 236,80 eur (25 000,- eur - 3 763,20 eur), na zaplatenie ktorej ho súd prvej inštancie zaviazal. V prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 1 823,66 eur (23 060,46 eur - 21 236,80 eur) s príslušenstvom žalobu ako nedôvodnú zamietol, keďže nárok žalobcu v tejto časti nebol preukázaný. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy od 16.09.2017 do zaplatenia. V konaní bolo preukázané, že zosplatenie úveru bolo žalobcovi oznamované doporučenou zásielkou do vlastných rúk, ktorá sa pôvodnému veriteľovi vrátila ako nedoručená dňa 08.09.2017. Dňa 16.09.2017 tak žalovaný nepochybne bol v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku. Preto súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania z priznanej časti žalovaného nároku, a to zo sumy 21 236,46 eur od 16.09.2017 do zaplatenia.

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP tak, že žalobcovi priznal náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 84 %. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 23 060,46 eur, pričom bol procesne úspešný v časti 21 236,80 eur, t.j. vo výške 92 %. Žalovaný bol procesne úspešný vo zvyšnej časti 1 823,66 eur, t.j. vo výške 8 %. Čistý procesný úspech žalobcu tak predstavuje 84% (92% - 8% = 84%). Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 2 písm. g), h), § 9 ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP.

9. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, v ktorom poukázal na fikciu doručenia ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v bode 14.2 zmluvy v znení „Oznámenie zaslané klientovi do vlastných rúk sa považuje za doručené okamihom, kedy sa príslušné oznámenie zaslané spoločnosťou na poslednú známu adresu klienta vráti spoločnosti ako nedoručené.“ Uviedol, že pripojil žiadosť o zmenu adresy klienta zo dňa 15.06.2015 a dôvodil, že E. H. i žalobca poznali a vedeli jeho adresu, kde majú posielat' doručenie a predsa posielali inde. Poukazujú iba na neprevzatie obálky a o miesto a dátumoch oznámenia pohľadávky a o inom. Skoro 2 roky súd bol nečinný a nepreveril správnosť. Uviedol, že už v odpore proti platobnému rozkazu namietal nekalé praktiky zo strany E., I. i spoločnosti žalobcu, keď nedostal výpis za rok 2017, iba na 2016 a na rok 2018. Pri refinancovaní J. pôžičky musel odovzdať spis o zaplatení pôžičky, teraz si kópiu musel zaobstarat' sám. Uviedol, že právny predchodca žalobcu mu ponúkol 25 000,- eur, aby refinancoval úver J. H. a mal iba jeden účet, iba vo E., I., tak túto ponuku využil, z ktorého vyplatil pôžičkové karty, bankové výpisy riadne nedostal, bol vynechaný apríl 2017. Na pôžičkách sa neobohacoval, len bral pôžičku, aby z toho mohol platiť druhé pôžičky, a tak sa dostal do kolotoča splátok, s ktorými nič nemal. Poukázal na § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Žiadal preveriť vecnú legitimitáciu postupcu.

10. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správny. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

12. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom závere, že dňa 16.05.2016 uzavrel žalovaný so žalobcom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „B.“, predmetom ktorej bolo poskytnutie sumy zo

strany žalobcu žalovanému vo výške 25 000,- eur s úrokovou sadzbou 7,90 % (so zľavou z voliteľnej služby) platnej ku dňu schválenia úveru, pri fixnej úrokovej sadzbe 9,9 % (bez zľavy z voliteľnej služby) s výškou splátky 375,37 eur (z toho 20,25 eur poistné) s lehotou splatnosti 96 mesiacov s tým, že dátum prvej anuitnej splátky je 20.06.2016 a dátum poslednej anuitnej splátky (konečný termín splatnosti) dňa 20.04.2024. Zmluvu považoval za bezúročnú a bezpoplatkovú v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. s poukazom na rozpor zmluvy s § 9 ods. 1 písm. j) tohto zákona (podrobne viď bod 21. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie). Konštatoval, že žalovaný riadne svoj dlh nesplácal a z požičanej istiny 25 000,- eur uhradil len čiastku 3 763,20 eur a preto ho zaviazal na zaplatenie sumy 21 236,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 16.09.2017 do zaplatenia. Žalobcu považoval za vecne legitimovaného na podanie žaloby vo vzťahu k pohľadávke vyplývajúcej zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, nakoľko túto platne nadobudol postúpením od pôvodného veriteľa v súlade s § 524 Občianskeho zákonníka v spojení s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách.

13. Žalovaný sa domáhal preskúmania vecnej legitímácie žalobcu, vytýkal, že mu výzvy neboli doručované na adresu, ktorú oznámil už dňa 15.06.2015 právnenému predchodcovi žalobcu, fikciu doručenia uvedenú v bode 14.2 zmluvy považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

14. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi procesné právo uplatňovať si ten-ktorý hmotnoprávny nárok. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (na strane žalobcu) alebo pasívnej (na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/205/2009). V spore o plnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky, je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo. Z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodit', že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. K správnosti týchto záverov sa priklonil aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení, sp. zn. IV. ÚS 337/2012-19 zo dňa 03.07.2012.

15. Podľa § 92 ods. 8 (predtým § 92 ods. 7) zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“): „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.“

16. Citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje len administratívne povinnosti banky pri ochrane bankového tajomstva, ale stanovuje i podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bankou, ide teda o lex specialis vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky (§ 524 a nasl.). Tomu nasvedčuje jednak znenie citovaného ustanovenia („...môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku... postúpiť“), ako aj jeho zaradenie do časti zákona o bankách, ktorej nadpis znie „Ochrana klientov a bankové tajomstvo“. Citované ustanovenie stanovuje podmienky, za ktorých môže banka aj bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu, pričom je povinná postupovať nielen v súlade so všeobecnými predpismi (napr. Občianskym zákonníkom), ale aj s osobitným predpisom, ktorý je určený práve bankám (zákon o bankách). V danom prípade, keďže právnym predchodcom žalobcu bola banka, bolo správne, že súd prvej inštancie zisťoval, či boli pri postúpení pohľadávky na žalobcu dodržané podmienky ustanovené zákonom o bankách, teda, či postúpenie pohľadávky bolo platné.

17. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie aplikoval a interpretoval ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách správne, keď vyvodil, že postup právneho predchodcu žalobcu – banky pred postúpením pohľadávky

na žalobcu bolo v súlade s citovaným zákonným ustanovením, nakoľko bolo preukázané, že banka pred postúpením pohľadávky opakovane žalovaného vyzvala na splnenie jeho záväzku, naposledy výzvou zo dňa 03.07.2017, pričom bolo preukázané jej odoslanie žalovanému predložením poštového podacieho hárku s tým, že výzva bola doručovaná na adresu uvedenú žalovaným – C. D. C. E., F. XXX/XX. Doručenie tejto výzvy na adresu C. D. C. E., F. XXX/XX žalovaný nespochybnil, nedošlo k sporu ohľadne doručenia tejto písomnosti.

18. Žalovaný spochybňoval, že mu bola výzva (správne predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom) zo dňa 08.08.2017 doručovaná na jeho adresu, ktorú mal banke oznámiť ešte pred uzavretím predmetnej zmluvy.

19. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „B.“ uzavretej medzi stranami sporu dňa 16.05.2016 vyplýva adresa trvalého pobytu žalovaného H. K. XXXX, korešpondenčná adresa F. XXX/XX C. D. C. E.. Žalovaný spochybňoval doručenie výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom (zosplatnenia predmetného úveru) zo dňa 08.08.2017, na ktorom podaní je uvedená adresa žalovaného H. K. XXXX. Z pripojenej fotokópie obálky, ktorou právny predchodca uvedenú výzvu o predčasnom zosplatnení úveru pod číslom XX/XX/XX/XXXXXX doručoval žalovanému, však bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že táto bola doručovaná na jeho korešpondenčnú adresu F. XXX/XX C. D. C. E. s tým, že deň uloženia zásielky bol 14.08.2017 a zásielka sa ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 08.09.2017 vrátila právnenému predchodcovi žalobcu. Pokiaľ právny predchodca uviedol na svojom podaní adresu trvalého pobytu žalovaného – H. K. XXXX tak, ako žalovaný uviedol v zmluve uzavretej stranami sporu a následne zasielal žalovanému na ním uvedenú korešpondenčnú adresu – C. D. C. E., F. XXX/XX, išlo nesporne o správne doručovanie zásielky žalovanému v súlade s ním uvedenými údajmi jeho pobytu v zmluve, preto je námietka žalovaného, že mu toto podanie bolo doručované na nesprávnu adresu, nedôvodná.

20. Žalovaný namietal fikciu doručenia v bode 14.2 zmluvy v znení „Oznámenie zaslané klientovi do vlastných rúk sa považuje za doručené okamihom, kedy sa príslušné oznámenie zaslané spoločnosťou na poslednú známu adresu klienta vráti spoločnosti ako nedoručené.“ Je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo36/2020, z ktorého vyplýva, že fikcia doručenia zásielky (v danej veci upravená vo Všeobecných zmluvných podmienkach E. I. v bode VII.1) - zásielka sa považuje za doručenú dňom jej vrátenia odosielaťúcemu subjektu z dôvodu neprevzatia adresátom na adrese uvedenej naposledy adresátom, čo je i prípad danej veci ohľadne doručenia výzvy (zosplatnenia) právneho predchodcu žalobcu zo dňa 08.08.2017, neodporuje ustanoveniu § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravujúcemu neprijateľnosť zmluvných podmienok, pretože nespôsobuje nevýhodnosť pre spotrebiteľa a je v súlade s ustanoveniami upravujúcimi zmluvnú voľnosť strán. Námietka neprijateľnej zmluvnej podmienky - fikcie doručenia, vznesená žalovaným dôvodná nebola.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

23. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva časový rámec, v ktorom veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky (§ 565 Občianskeho zákonníka) a upozorniť dlžníka na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, a to keď omeškanie so zaplatením splátky trvá viac ako tri mesiace (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a zároveň je viac ako 15 dní pred zosplatnením, ako i záver, že k zosplatneniu môže dôjsť v prípade, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené.

24. V danej veci bez akýchkoľvek pochybností z obsahu spisu vyplýva, že možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru vyplýva z bodu VI Všeobecných obchodných podmienok E., I. na poskytovanie spotrebiteľského úveru E. fyzickým osobám – občanom, pričom v bode II. 2 Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „B.“ žalovaný potvrdil, že bol s týmito všeobecnými obchodnými podmienkami oboznámený a tieto sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, súhlasí s ich obsahom a prevzal ich

súčasne s úverovou zmluvou alebo mu na základe jeho písomnej žiadosti boli zaslané elektronicky alebo iným dohodnutým spôsobom.

25. Vzhľadom na uvedené odvolací súd považoval aktívnu legitimáciu žalobcu za danú, a to s prihliadnutím na ust. § 53 ods. 9, § 524 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z..

26. K námietkam žalovaného týkajúcim sa nečinnosti Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, nedoručenie výpisov za rok 2017 od právneho predchodcu žalobcu a podobne nemohli mať žiaden vplyv na vecne správne právne posúdenie danej veci.

27. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil vrátane výroku o trovách konania, ktoré neboli vecne spochybnené.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

29. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).